

جوانان و رابطه‌ی جنسی

سوسن بهار

جنسیت و رابطه‌ی جنسی، مسایلی مهم و حساس در دنیای «بشری» اند. هر چند که ظاهراً جنسیت و رابطه‌ی جنسی چیزی پیش پا افتاده به نظر بیایند، اما دو مساله‌ی مهم و پایه‌ای در رفتار انسانی اند.

در ایران هنوز زنان به دلیل داشتن رابطه‌ی جنسی خارج از ازدواج سنگ سار می‌شوند. راهبه‌ها هم خود را از رابطه‌ی جنسی محروم می‌کنند، تا به خدا نزدیک تر شوند. «سکس» از یک طرف تابو است و از طرف دیگر چنان قابل دسترسی و ملکه‌ی ذهن، که حتی بر پاکت شیر نیز تبلیغ و اطلاعات سکسی چاپ شده است.

تجارت سکس، تجاوز به کودکان، پدیده‌ی پدوفیلی، حمله‌های فاشسیت‌ها علیه هم جنس‌گرایان، قوانین سخت و سنگین مذهبی که مثلاً در اسلام به مردان آزادی ازدواج با چهار زن و داشتن تعداد نامحدودی صیغه را به طور هم‌زمان می‌دهد و یا ختنه کردن زنان که به امر اسلام هنوز در بسیار از کشورها وجود دارد و به منظور تبدیل آنان به صرفاً وسیله‌ی ارضای جنسی مردان و سلب لذت جنسی از آنان صورت می‌گیرد، گواه نه تنها حساس بودن، بلکه ابعاد سیاسی و اجتماعی و فرهنگی و طبقاتی مساله‌ی سکس و رابطه‌ی جنسی است.

همان‌طور که گفتم، «سکس» مساله‌ای حساس است و روابط جنسی ما مساله‌ای کاملاً خصوصی! بسیاری از واکنش‌های انسانی با مقوله‌ی تمایل جنسی و جنسیت عجین شده‌اند. «شرم»، «اخلاق»، و «عشق»، تمایل به یکی شدن با دیگری، معجزه‌ی زندگی و طبیعت، و تولید موجود زنده و انسانی دیگر، هم جزئی از رابطه‌ی جنسی و سکس است. اما، تجاوز، سادیسم، و بسیاری چیزهای دیگر - که بالاتر به آن اشاره کردم - هم بخشی از رفتار جنسی‌اند، که علیه ارزش‌های انسانی عمل می‌کنند. روشن است که رفتار جنسی، مثل هر چیز دیگری، کارآکتر و مَهر جامعه‌ای را که انسان در آن زندگی می‌کند، بر خود دارد. انسان، موجودی اجتماعی و محصول ساختار جامعه است و هم‌زمان مَهر اخلاقیات و ارزش‌های جامعه را بر پیشانی‌اش دارد. اما ما چگونه می‌توانیم رفتار انسانی‌مان را علی

رغم وجود تابو و سنت‌های غیر اخلاقی یا اخلاقیات متناقض و دوگانه و واپس گرا که عین بی اخلاقی‌اند، بهبود بخشیم؟
 به نظر من یک کار می‌توان کرد، درباره‌ی مسایل جنسی به همان گونه که هستند و برای ما مطرح‌اند - نه آن گونه که فیلم‌های پورنو نشان می‌دهند یا محدودیت‌هایی که مذهب برای طرح آن پیش می‌کشد - صحبت کنیم.
 من این کار را با دوستان جوانم، البته دختران، شروع کردم. نامه‌های زیادی به دستم رسید، که سئوالات مختلفی را در مورد شناخت بدن و ارگان‌های جنسی و تمایل به رابطه‌ی جنسی در بر داشت. به این دلیل با دو نفر، یک خانم دکتر متخصص بیماری‌ها و مسایل جنسی و یک ماما مصاحبه کردم. این دو دوست عزیز قول داده‌اند، که به سئوال‌های شما در «داروگ» پاسخ بگویند.

* * *

مارتا هانسون، ماما است و در بیمارستان هودینگه، در استکهلم، در بخش جنسیت و رابطه‌ی جنسی کار می‌کند.
 اوا برلیوس، دکتر است و در همان بخش و کلینیک پوست بیمارستان هودینگه در استکهلم کار می‌کند. (سه کلینیک دیگر جنسیت و رابطه‌ی جنسی که بخشا به بیمارهای جنسی و مقاربتی می‌پردازند در استکهلم وجود دارد).

* * *

مارتا می‌گوید: من سال‌ها در بوتشیرکای شمالی (منطقه‌ای در استکهلم) در بخش ویژه‌ی جوانان کار کرده‌ام و با دختران و پسران جوان زیادی برخورد داشته‌ام.

سوسن بهار: بزرگ‌ترین مشکلی که این جوانان داشتند چه بود؟
 مارتا: می‌توان گفت که برای گروه‌های مختلف، مسایل مختلف بود. اما یک چیز را که می‌توان مشکل مشترک نامید، «بدن و تغییرات آن به هنگام رشد»، یعنی طبیعی‌ترین چیز بود. سئوالات این‌ها بود؟ آیا رگل شدن طبیعی است؟ باید درد داشته باشد؟ می‌شود این قدر کم یا زیاد خون ریزی داشت؟ سئوالات بسیار معمولی و طبیعی، که همه‌ی دختران جوان اعم از سوئدی و غیر سوئدی دارند. و بعد بسیاری از سئوال‌ها در مورد باکرگی بود. «اگر من شب ازدواج خون ریزی نکنم» و بسیاری از این قبیل سئوال‌ها.

سوسن بهار: آیا بیماری‌های جنسی نزد جوانان عادی است؟
 اوا: گروهی که ما با آن بیشتر در این مورد سر و کار داریم، به اصطلاح گروه وسطی است. یعنی بین ۲۰ تا ۴۰ سال. این‌ها هستند، که فعالیت جنسی‌شان از همه بیشتر است و در معرض بیماری قرار می‌گیرند. آن‌هایی که بسیار جوانند، به بخش ویژه‌ی جوانان مراجعه می‌کنند.

سوسن بهار: آیا راهنمایی و سفارشی به جوانان برای جلوگیری از بیمار شدن دارید؟ او: بسیار مهم است، که آدم به فکر خودش باشد. بسیاری از بیماری‌ها مسری‌اند، مثل کلمیدیا. البته قابل علاج‌اند، اما می‌توانند عفونت‌های عمیقی بدهند که خطر از دست دادن توانایی بچه دار شدن را به هم راه دارد. به همین دلیل، بسیار مهم است که آدم به این مقوله بیندیشد که چه می‌خواهد؟ اگر آدم انتظاراتش را بشناسد، می‌توان امیدوار بود که به این مساله بیندیشد که چگونه از خودش محافظت کند و از وسایل بهداشتی استفاده نماید. مهم‌ترین مساله این است، که همیشه و در هر حال از کاندوم استفاده شود.

سوسن بهار: این بسیار مشکل است، شاید ۹۵ درصد از مردان دوست ندارند که از کاندوم استفاده کنند. بسیاری از دوستان جوان من این مساله را برایم تعریف کرده‌اند. چگونه می‌توان دختران را تشویق و متقاعد کرد، که این خواست و شرط را پیش پای طرف مقابل بگذارند؟

او: آدم باید به خطر باردار شدن هم بیندیشد. آدم باید از کاندوم استفاده کند. مارتا: برای دخترها باید توضیح داد، که اگر عفونت بگیرند، خطر نازایی آن‌ها را تهدید می‌کند.

هر چند که برای یک دختر بسیار مشکل است، که از یک پسر بخواهد از کاندوم استفاده کند. به همین دلیل، من فکر می‌کنم ما باید با پسرها بسیار و بسیار در مورد مراقبت و استفاده از کاندوم صحبت بکنیم. بخشا به این دلیل که آن‌ها بدون خواست و نقشه پدر نشوند. در سوئد، طبق قانون، این زن است که حق دارد تصمیم بگیرد می‌خواهد بچه را نگه دارد یا از بین ببرد. این را باید پسرها بدانند. به ویژه پسرهای خارجی، که از سنت‌های کاملاً متفاوتی می‌آیند. بسیار مهم است آن‌ها بدانند که دختر می‌تواند تصمیم بگیرد که بچه را نگه دارد، حتی اگر آن‌ها نخواهند. و آن وقت بچه‌ای به وجود می‌آید که باید خرجش را بپردازند، اما هیچ قدرت تصمیم‌گیری‌ای هم درباره‌اش ندارند. به این دلیل که در سوئد، قانون از زنان

در این مورد حمایت و پشتیبانی زیادی می‌کند. مساله‌ی دیگر، حضور در کلاس‌های درس جنسیت و رابطه‌ی جنسی در مدرسه است.

اوا: و ما باید به دخترها اطمینان و روحیه بدهیم، که خواست کاندوم داشتن را از پسرها مطرح کنند. به این دلیل که این ما «زن‌ها» هستیم، که بیشترین ضربه‌ها را می‌خوریم نه مردها. دخترها باید در محافظت خودشان بسیار دقت کنند.

مارتا: اگر آدم پسری را ملاقات کند، که حاضر نیست از کاندوم استفاده کند، روشن است که ارزش این را ندارد که آدم زندگی و سلامتی خودش را به خاطر رابطه‌ی جنسی با او به خطر بیندازد.

اوا: درست است. اگر آدم برای یک دیگر احترام قائل باشد و به یک دیگر علاقه مند باشد، این ریسک را نمی‌کند.

سوسن بهار: اما اگر آدم عاشق پسری باشد، بسیار مشکل تر خواهد بود که از او به هنگام

بروز احساس و عشق بازی بخواهد، که از کاندوم استفاده کند؟ چه می‌توان کرد؟

مارتا: بسیار مشکل است، اگر آدم به عنوان یک دختر بگوید که کاندوم در کیفم دارم، خطر این که طرف مقابل فکر کند که من دختر بسیار بدی هستم که همیشه کاندوم در کیفم حاضر و آماده است و همیشه به رابطه‌ی جنسی و این جور چیزها فکر می‌کنم، وجود دارد. بعضی از دخترها هم خوش شان نمی‌آید که پسری کاندوم را از جیبش را در بیاورد، چون فکر می‌کنند که او کل ماجرا را برنامه ریزی کرده بوده و نقشه‌ی قبلی برای خوابیدن با آن‌ها را داشته است. و این که او این کاره است و همیشه هر جا که می‌رود، کاندوم در جیبش دارد.

به همین دلیل باید برای تغییر دید جامعه نسبت به کاندوم، کار فراوانی صورت بگیرد. کاندوم باید به وسیله و مساله‌ای بین من و تو برای حفظ سلامتی هر دوی ما وقتی که می‌خواهیم با هم بخوابیم، تبدیل شود.

اوا: همین مساله برای بزرگ‌ترها هم وجود دارد. خود من فکر می‌کنم، ساده نیست که به داروخانه مراجعه کنم و کاندوم بخرم. علی‌رغم این که زن بزرگ و ازدواج کرده‌ای هستم. آسان نیست، برای این که به مساله‌ای بسیار شخصی و حساس مربوط است. کاندوم را آدم فقط برای یک کار می‌خواهد. قرص ضد حاملگی را می‌توان به دلایل مختلف، مثل تنظیم هورمون و عادت ماهانه هم استفاده کرد، ولی کاندوم فقط یک معنی دارد. این به کار زیاد احتیاج دارد.

سوسن بهار: بسیاری از دختران از طرف دوست پسرهایشان مورد گله قرار گرفته‌اند، که سردند، که به لحاظ جنسی فعال نیستند، و فکر می‌کنند که شاید مشکل یا بیماری‌ای دارند؟ به این دسته از جوانان چه جوابی می‌دهید؟

اوا: اغلب آدم‌ها فکر می‌کنند، که باید با یک دیگر بخوابند. این «کار باید بشود» و بعد می‌روند و با هم می‌خوابند، بدون آن که بخواهند. بدون این که احساس و تمایل این را داشته باشند. در حالی که این احساس باید وجود داشته باشد، که تو می‌خواهی این انسان را بغل کنی، می‌خواهی نوازشش کنی و بعد به طور طبیعی چیز بیشتری هم به دنبال آن خواهد آمد.

مارتا: من فکر می‌کنم این مساله وقتی اتفاق می‌افتد، که آدم در محیطی بزرگ شده باشد که هیچ وقت در آن از مسایل جنسی صحبتی به میان نمی‌آید و رابطه‌ی جنسی در آن ممنوع است و چیزی بد تلقی می‌شود. و بنابراین این تبدیل به مشکل می‌شود. روزی که تو ازدواج می‌کنی و روزی که تصمیم می‌گیری با کسی رابطه‌ی جنسی برقرار کنی، باید بتوانی از این رابطه احساس لذت بکنی و در آن فعال باشی. رابطه‌ی جنسی، چیزی است که معنی یکی شدن و در هم رفتن می‌دهد. دختران سوئدی هم چنین مشکلاتی را دارند. ما همیشه همه‌ی اعضای بدن مان را به هم راه داریم، اما برای این که یک رابطه‌ی جنسی موفق شود باید با دیگری یکی شویم. آدم همیشه دل شوره دارد، که آیا خوب پیش می‌رود؟ آیا ارضا می‌شود؟ من فکر می‌کنم، که مطبوعات و رسانه‌ها تصاویر بسیار بدی در این مورد عرضه می‌کنند. به عنوان مثال، فیلم‌های پورنو. دخترها همیشه این فشار را بر خود احساس می‌کنند، که باید تمایل زیاد نشان دهند. سکسی باشند و همیشه هم مطیع. در سال ۱۹۹۶، یک تحقیق جنسی نشان داد که هم دختران سوئدی و هم دختران خارجی به ارگاسم نمی‌رسند یا مشکل می‌رسند. بخشا به این دلیل، که دانش شان در این مورد کم است و این غلط است و بخشا به این دلیل که هم دخترها و هم پسرها تصاویر عجیب و غریبی از جنسیت و رابطه‌ی جنسی دارند و این تقصیر اطلاعات غلط و بخشا مضر است. همه‌ی زن‌ها در سال‌های اول برای رسیدن به ارگاسم (ارضای کامل جنسی) مشکل دارند. پسرها همیشه در مورد این که طی رابطه‌ی جنسی چه اتفاقی می‌افتد، اطلاع دارند.

سوسن بهار: و دخترها اطلاع ندارند؟

مارتا: نه، حتی در جوامع پیشرفته.

سوسن بهار: سؤال دیگر در رابطه با عادت ماهانه و رابطه‌ی جنسی است. بسیاری در این مورد سؤال کرده‌اند. من حتی در یک روزنامه‌ی جوانان، بخش سؤال و جواب‌ها را خواندم که دختری سؤال کرده بود که آیا می‌توان در موقع قاعدگی، رابطه‌ی جنسی داشت؟ برای این که دوست پسرش این را خواسته بود. جواب این بود: بعضی‌ها دوست دارند در دریای سرخ شنا کنند و این مساله‌ای شخصی است و به خود شما مربوط است. من فکر می‌کنم که این جواب غیر مسئولانه بود. شما به عنوان پزشک متخصص در این مورد چه نظری دارید؟

اوا: من دکتر زنان نیستم. من ورنولوگ (پزشک متخصص بیماری‌های مقاربتی) هستم، اما فکر می‌کنم که خطر عفونت گرفتن در این مورد بالا می‌رود. اگر بخواهیم فقط منطقی فکر کنیم و به این مساله نپردازیم که این کار کثیف است برای سلامتی خود زن، برای این که در موقع عادت ماهانه رَحَم حساس تر و برای پذیرش عفونت آماده تر است. مارتا: به نظر من هم آدم در آن دوره بسیار حساس تر است، دهانه‌ی رَحَم متورم است و به آسانی عفونی می‌شود.

سوسن بهار: در بعضی موارد به نظر می‌رسد، که صرف رابطه‌ی جنسی داشتن برای بسیاری از جوانان تبدیل به «هدف» شده است. همه چیز را امتحان می‌کنند، آنال سکس، اورال سکس (سکس از راه مقعد و دهن) و... به عنوان پزشک و ماما چه نظری در این مورد دارید؟

اوا: من فکر می‌کنم آدم نباید کاری را که نمی‌خواهد بکند. به نظر من، سکس دهنی و یا از راه مقعد - به ویژه - برای بدن مضر است. باکتری‌های زیادی در میجرای مقعد پدید می‌آید و به ماهیچه‌های زیادی آسیب می‌رسد. من فکر می‌کنم به لحاظ فیزیولوژی این به نوعی غلط است. اما نباید گفته شود «خیلی عجیب است، که تو از این کار خوشت می‌آید». آدم نگران می‌شود، گزارشات زیادی می‌رسد که جوانان رابطه‌ی جنسی از راه مقعد برقرار می‌کنند و آدم از خود می‌پرسد آیا واقعا دختران این را می‌خواهند؟ و از آن لذت می‌برند؟ باید این طور باشد، که آدم خودش بخواهد و از آن لذت ببرد. و من فکر می‌کنم، که این طور نیست.

مارتا: من به این فکر می‌کنم، که به خصوص یک عده از دختران خارجی که من ملاقات کرده‌ام، اولین تجربه‌ی جنسی شان از راه مقعد بوده است. برای این که نمی‌خواستند بکارت شان را از دست بدهند. و بنابراین، این تمایل و خواست واقعی شان نبوده است. بسیاری از دخترها شاید بخواهند یا جذب بشوند به خاطر خواست طرف مقابل شان. اما دخترهای زیادی هم تعریف کرده‌اند، که به این کار تن داده‌اند، چون نمی‌توانسته‌اند «نه» بگویند. و این غلط است. باز می‌گویم، که آدم باید از خودش بپرسد چه می‌خواهم؟ و به خاطر دیگران کاری نکند. برای این که این بدن من و زندگی من است. من فکر می‌کنم، این‌ها همه تصاویر غلطی است که از روزنامه‌های هفتگی با داستان‌های سریال و فیلم‌های پورنو و تبلیغات رسانه‌ها گرفته شده است و این تراژدی است.

این باعث می‌شود، که آدم به راه غلط می‌افتد. من هیچ حرف دیگری نمی‌توانم بزنم، جز این که تمرکز بیشتر بر روی جنسیت است و کمتر بر مسایل جنسی و این راه را به اینجا می‌کشاند. آدم باید به جوانان بگوید، رابطه‌ی جنسی از راه مقعد برای بدن ضرر دارد و لطیف هم نیست. بدین گونه است، که مسایل عوض می‌شود. رابطه‌ی جنسی ما با پدر و مادرهای مان فرق دارد. همین طور هم جوانان با ما فرق می‌کنند. من کارهایی می‌کنم،

که پدر و مادر هرگز فکرش را نکرده‌اند و بچه‌های ما نسبت به ما و بچه‌های آنها نسبت به آنها. شرایط اجتماعی در همه‌ی این موارد نقش بازی می‌کند. اما بعضی وقت‌ها پسران به سکس دهنی مبادرت می‌ورزند، چون فکر می‌کنند دخترها خوش شان می‌آید. در حالی که این طور نیست و مساله درست به این بر می‌گردد، که آدم باید خواست‌هایش را مطرح کند و از بروز احساساتش واهمه نداشته باشد.

سوسن بهار: در مورد قرص ضد حاملگی، اسطوره‌هایی وجود دارد که زیان بخشدند، چاق می‌کنند و حتی خطر ابتلا به سرطان دارند. نظر شما به عنوان پزشک در این مورد چیست؟

اوا: نه، این غلط است. حاملگی زودرس و اجبار به کورتاژ در سنین معینی بسیار خطرناک تر است. قرص‌های ضد حاملگی پ. پی‌لر به هیچ وجه زیان بخش و یا سرطان زا نیستند. ولی آدم باید از دکتر بپرسد. مقدار هورمون و این که بدن چقدر آن را تحمل می‌کند، نزد آدم‌های مختلف فرق دارد. آدم اول باید سه ماه امتحان کند، بعد خوردن قرص را ادامه دهد.

سوسن بهار: به عنوان پدر و مادر چه می‌توان کرد؟

مارتا: مساله‌ی جنسی و رابطه‌ی جنسی بسیار شخصی و حساس است و به ویژه اصلاً مناسب نیست، که پدر و مادر بخواهند به طور باز و علنی به کودکان شان در این باره راه حل نشان دهند و از آن صحبت کنند. آدم می‌تواند به عنوان مثال با دختران درباره‌ی عادت ماهانه صحبت کند و آنها را آماده نماید. اما چیزهای دیگر را باید به بخش بهداشت جوانان در مدرسه و بیمارستان رجوع داد. رفتن به بیمارستان به معنی بیمار بودن نیست، به معنی اطلاعات برای راه زندگی است.

سوسن بهار: آیا جوانان اغلب به شما مراجعه می‌کنند؟ بیشتر پسرها یا دخترها؟

مارتا و اوا: بله، مراجعه می‌کنند و بیشتر پسرند. پسرانی که می‌خواهند بدانند، آیا اندازه‌ی آلت تناسلی شان طبیعی است یا کوچک است؟

مارتا: اخیراً ما از طرف دختران خارجی زیادی مورد مراجعه قرار گرفته‌ایم، که می‌خواهند پرده‌ی بکارت شان را بدوزند. چیزی که در سایر موارد در کشور زادگاه و اغلب ایران صورت می‌گیرد.
